

Тя бързо отговорила: „При Васъ, господине“! Но човѣкътъ я завелъ въ стаята, дѣто били всички котки и кучета и тамъ я затворилъ. На сутринъта Марийното лице било грозно, надраскано и изпохапано.

Човѣкътъ пакъ я запиталъ: „Съ кого искашъ да закусишъ: съ мене или съ тѣзи кучета и котки“? „Ахъ, съ Васъ искамъ, господине, казала тя. Ала заради отговора си трѣбало да закуси при всички котки и кучета. Най-послѣ

Мария поискала да си отива. Човѣкътъ я запиталъ още веднажъ: „Прѣзъ коя порта искашъ да излѣзешъ“? А тя бързо, бързо отговорила: „Разбира се, прѣзъ златната: азъ прѣзъ нея влѣзохъ“. Но тази порта била заключена веднага и

Мария трѣбвало да мине прѣзъ кюмюрената. Когато Мария минавала, човѣкътъ тѣй силно расклатилъ вратата, че много дребенъ кюмюръ напалдалъ върху нея. Силно разгнѣвената Мария поради грозното си лице, бързо си отишла.

Насрѣща ѝ пѣтелътъ изкрѣщѣлъ: „Кукуриго, черна кака си иде! Кукуриго! А майка ѝ съ отвъръщение се обърнала на страна и не могла вече да извежда прѣдъ хората грозната си дѣщеря, която така бѣ наказана, задѣто се показала тѣй лакома за злато.

